

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.5.2025
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa na 18. zasedanju odbora pogodbenic Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima v zvezi s sprejetjem priporočil in ugotovitev, naslovljenih na deset držav pogodbenic, glede njihovega izvajanja Konvencije v zadevah na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. PREDMET UREJANJA PREDLOGA

Ta predlog se nanaša na sklep o določitvi stališča, ki naj se v imenu Unije zastopa na 18. zasedanju odbora pogodbenic Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (v nadaljnjem besedilu: Istanbulska konvencija ali Konvencija) 5.–6. junija 2025 v zvezi s predvidenim sprejetjem osmih osnutkov priporočil in dveh osnutkov ugotovitev, naslovljenih na deset pogodbenic, glede njihovega izvajanja Konvencije.

2. OZADJE PREDLOGA

2.1. Istanbulska konvencija

Istanbulska konvencija določa celovit in usklajen sklop pravil za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boj proti njima v Evropi in zunaj nje. Konvencija je začela veljati 1. avgusta 2014.

EU je Konvencijo podpisala junija 2017 in zaključila pristopni postopek z deponiranjem dveh listin o odobritvi 28. junija 2023, tako da je Konvencija za EU začela veljati 1. oktobra 2023. EU je pristopila h Konvenciji v zvezi z zadevami, ki so v njeni izključni pristojnosti, in sicer glede zadev na področju institucij in javne uprave Unije¹ ter glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja². Konvencijo so podpisale vse države članice EU, ratificiralo pa jo je 22 držav³.

2.2. Odbor pogodbenic

Odbor pogodbenic⁴ sestavljajo predstavniki pogodbenic Konvencije. Pogodbenice si morajo prizadevati, da kot svoje predstavnike imenujejo najuglednejše strokovnjake na področju preprečevanja nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boja proti njima⁵. Naloge, zaupane odboru pogodbenic, so navedene v členu 1 poslovnika⁶. EU je 1. oktobra 2023 postala pogodbenica Istanbulske konvencije in kot taka članica odbora pogodbenic (člen 67(1) Konvencije).

2.3. Mehanizem spremljanja Istanbulske konvencije

Istanbulska konvencija vzpostavlja mehanizem spremljanja, da se zagotovi učinkovito izvajanje s strani pogodbenic⁷. Mehanizem je namenjen ocenjevanju, kako se Konvencija

¹ Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Stanje ratifikacij 24. aprila 2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017) FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014), LV (2023).

⁴ [Odbor pogodbenic – Istanbulska konvencija – Ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini \(coe.int\)](http://coe.int).

⁵ Člen 2.1.b poslovnika odbora pogodbenic.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, sprejet 4. maja 2015.

⁷ Člen 1(2) Istanbulske konvencije.

izvaja v praksi, in zagotavljanju smernic pogodbenicam. Sestavljata ga dva ločena, vendar medsebojno povezana organa: neodvisni strokovni organ (Skupina strokovnjakov za ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini, v nadaljnjem besedilu: GREVIO) in odbor pogodbenic.

GREVIO je neodvisna skupina strokovnjakov, zadolžena za spremljanje izvajanja Istanbulske konvencije po posameznih državah v skladu s členom 66(1) Konvencije. Postopek spremljanja je določen v členu 68 Konvencije. V skladu s členom 68(1) Konvencije morajo nove pogodbenice na podlagi vprašalnika, ki ga pripravi GREVIO, predložiti poročilo, v katerem podrobno navedejo zakonodajne in druge ukrepe, sprejete za izvajanje Konvencije. GREVIO pripravi poročilo o ukrepih, ki jih je zadevna pogodbenica sprejela za izvajanje Konvencije, ter poda nasvete in predloge, kako lahko pogodbenica reši ugotovljene težave⁸.

Na podlagi poročil GREVIO lahko odbor pogodbenic v skladu s členom 68(12) Konvencije sprejme priporočila za izvajanje Konvencije, naslovljena na zadevne pogodbenice, in določi datum, do katerega mora pogodbenica predložiti odgovor glede njihovega izvajanja. Na podlagi te določbe odbor pogodbenic sprejema priporočila za pogodbenice, v katerih razlikuje med ukrepi, ki bi jih bilo treba sprejeti čim prej in o katerih je treba poročati v treh letih, ter ukrepi, ki so sicer pomembni, vendar nimajo enake stopnje nujnosti. Ob koncu triletnega obdobja mora pogodbenica odboru pogodbenic poročati o napredku pri izvajanju nanjo naslovljenih priporočil. Sekretariat odbora⁹ na podlagi teh informacij in vseh pridobljenih dodatnih informacij pripravi ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z vsako pogodbenico, ki se pregleduje, te ugotovitve pa nato sprejme odbor pogodbenic.

Ker je bil postopek izhodiščnega ocenjevanja zaključen za skoraj vse pogodbenice, se je GREVIO konec leta 2022 odločil, da preide v naslednjo fazo ocenjevanja. V skladu s členom 68(3) Konvencije se postopki ocenjevanja GREVIO po izhodiščnem ocenjevanju razdelijo na kroge (v nadaljnjem besedilu: krogi tematskega ocenjevanja). Prvi krog tematskega ocenjevanja ima naslov „Krepitev zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva“ in poteka v obdobju od leta 2023 do leta 2031. Medtem ko je izhodiščno ocenjevanje zajemalo približno 60 členov Istanbulske konvencije, novi postopek tematskega ocenjevanja obravnava 20 členov, in sicer člene 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ter 56. Ti členi določajo standarde za organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, akterje kazenskega pravosodja ter zagotavljanje splošnih in specializiranih podpornih storitev žrtvam in splošni pristop, osredotočen na žrtve. Cilj je zagotoviti bolj poglobljeno oceno teh področij s poudarkom na napredku, doseženem v zvezi s posameznimi členi. Odbor pogodbenic je na zadnjem zasedanju decembra 2024 sprejel sklep o priporočilih, ki naj jih odbor pogodbenic sprejme glede na poročila GREVIO, sprejeta v okviru prvega tematskega kroga ocenjevanja [IC-CP(2024)10 rev].

Do zdaj je bila praksa odbora pogodbenic, da sprejema priporočila in ugotovitve na podlagi soglasja na svojih zasedanjih, ki potekajo na zahtevo¹⁰ tretjine pogodbenic, predsednika odbora pogodbenic ali generalnega sekretarja, običajno dvakrat letno.

⁸ Člen 68(10) Istanbulske konvencije.

⁹ Veljavni postopek za nadzor izvajanja in poročanje je opredeljen v dokumentu „Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties“ (Okvir za nadzor izvajanja priporočil, naslovljenih na države pogodbenice), ki ga je odbor pogodbenic sprejel 13. aprila 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

¹⁰ Člen 67(2) Konvencije.

2.4. Predvideni akti odbora pogodbenic

Odbor pogodbenic naj bi na svojem 18. zasedanju, ki bo potekalo 5. in 6. junija 2025, sprejel naslednjih osem osnutkov priporočil na podlagi prvega kroga tematskega ocenjevanja in dvoje ugotovitev (v nadaljnjem besedilu: predvideni akti ali osnutki priporočil in ugotovitev):

- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Albanije [IC-CP(2025)2-prov];
- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Avstrije [IC-CP(2025)3-prov];
- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Danske [IC-CP(2025)4-prov];
- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Finske [IC-CP(2025)5-prov];
- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Monaka [IC-CP(2025)6-prov];
- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Črne gore [IC-CP(2025)7-prov];
- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Španije [IC-CP(2025)8-prov];
- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Švedske [IC-CP(2025)9-prov];
- ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s San Marinom, ki jih je sprejel odbor pogodbenic [IC-CP(2025)10-prov];
- ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Slovenijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic [IC-CP(2025)11-prov].

3. STALIŠČE, KI SE ZASTOPA V IMENU UNIJE

Predvideni akti so naslovljeni na deset pogodbenic ter vključujejo osem priporočil (na podlagi prvega kroga postopka tematskega ocenjevanja) o ukrepih, ki naj bi jih pogodbenice sprejele za izvajanje Istanbulske konvencije, in ugotovitve o tem, kako pogodbenici izvajata predhodna priporočila. Nanašajo se na izvajanje določb Konvencije v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, kot so zadeve na področju zaščite žrtev nasilja nad ženskami oziroma nasilja v družini in podpore tem žrtvam, ter, kar zadeva ugotovitve, naslovljene na posamezno pogodbenico, tudi na izvajanje določb v zvezi z azilom in nevračanjem. Te zadeve so zajete v pravnem redu Unije, zlasti direktivi o boju proti nasilju

nad ženskami in nasilju v družini¹¹, direktivi o pravicah žrtev¹², uredbi o azilnem postopku¹³ in direktivi o pravici do združitve družine¹⁵. Spadajo v izključno pristojnost EU, kolikor bi lahko ustrezne določbe Konvencije vplivale na skupna pravila ali spremenile njihovo področje uporabe v smislu člena 3(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU). Ker lahko predvideni akti odločilno vplivajo na vsebino prava Unije, saj lahko v prihodnosti vplivajo na razlago ustreznih določb Konvencije, je primerno določiti stališče, ki naj se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic glede zadev na področjih pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja.

Osnutki priporočil in ugotovitev o zadevah, ki so v pristojnosti Unije, so v skladu s cilji in politikami Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije. Zato se predlaga, da Unija na 18. zasedanju odbora pogodbenic ne nasprotuje sprejetju osnutkov priporočil in ugotovitev.

4. PRAVNA PODLAGA

4.1. Postopkovna pravna podlaga

4.1.1. Načela

Člen 218(9) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) ureja sklepe o določitvi „stališč, ki naj se v imenu Unije zastopajo v organu, ustanovljenem s sporazumom, kadar ta organ sprejema akte s pravnim učinkom, razen aktov o spremembah ali dopolnitvah institucionalnega okvira sporazuma“.

Pojem „akti s pravnim učinkom“ vključuje tudi akte, ki imajo pravni učinek zaradi pravil mednarodnega prava, ki veljajo za zadevni organ. Vključuje tudi instrumente, ki nimajo zavezujočega učinka v mednarodnem pravu, a lahko „odločilno vpliva[jo] na vsebino ureditve, ki jo [sprejme] zakonodajalec Unije“¹⁶.

4.1.2. Uporaba v obravnavanem primeru

Odbor pogodbenic je organ, ustanovljen z Istanbulsko konvencijo. Predvideni akti, ki naj bi jih odbor pogodbenic sprejel, so akti s pravnim učinkom. Predvideni akti lahko odločilno vplivajo na vsebino prava Unije, ker lahko v prihodnosti vplivajo na razlago ustreznih določb Istanbulske konvencije. Postopkovna pravna podlaga za predlagani sklep je zato člen 218(9) PDEU.

¹¹ Direktiva (EU) 2024/1385 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (UL L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

¹² Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹³ Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (UL L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁴ Direktiva (EU) 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁵ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁶ Sodba Sodišča z dne 7. oktobra 2014, Nemčija/Svet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, točke 61 do 64.

4.2. Materialna pravna podlaga

4.2.1. Načela

Materialna pravna podlaga za sklep po členu 218(9) PDEU je odvisna predvsem od cilja in vsebine predvidenega akta, glede katerega naj bi se v imenu Unije zastopalo stališče. Če ima predvideni akt dva cilja ali elementa in je eden od navedenih ciljev ali elementov glavni, drugi pa postranski, mora sklep po členu 218(9) PDEU temeljiti na samo eni materialni pravni podlagi, in sicer na tisti, ki se zahteva za glavni ali prevladujoči cilj ali element.

Materialna pravna podlaga za sklep po členu 218(9) PDEU glede predvidenega akta, ki ima hkrati več ciljev ali elementov, ki so neločljivo povezani, ne da bi bil eden v razmerju do drugih postranski, mora izjemoma vključevati različne ustrezne pravne podlage.

4.2.2. Uporaba v obravnavanem primeru

Kar zadeva materialno pravno podlago, je EU pristopila k Istanbulski konvenciji glede zadev, ki so v njeni izključni pristojnosti, in sicer zadev na področju institucij in javne uprave Unije¹⁷ ter zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja¹⁸. Pristop EU k Istanbulski konvenciji je bil razdeljen na dva ločena sklepa Sveta, da bi se upošteval poseben položaj Danske in Irske glede naslova V PDEU. Zato je treba sklep o določitvi stališča, ki se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic, prav tako razdeliti na dva sklepa glede na to, na katero od obeh zadev se nanašajo zadevna priporočila ali ugotovitve.

Cilji in elementi predvidenih aktov spadajo na področje pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (člen 82(2) in člen 84 PDEU) ter azila in nevračanja (člen 78(2) PDEU). Med seboj so neločljivo povezani, ne da bi bil kateri v razmerju do drugih postranski. Materialna pravna podlaga za predlagani sklep zato obsega naslednje določbe: člen 78(2), člen 82(2) in člen 84 PDEU.

4.3. Zaključek

Pravna podlaga predlaganega sklepa bi morali biti člen 78(2), člen 82(2) in člen 84 PDEU v povezavi s členom 218(9) PDEU.

¹⁷ Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁸ Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Predlog

SKLEP SVETA

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa na 18. zasedanju odbora pogodbenic Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima v zvezi s sprejetjem priporočil in ugotovitev, naslovljenih na deset držav pogodbenic, glede njihovega izvajanja Konvencije v zadevah na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 78(2), člena 82(2) in člena 84 v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (v nadaljnjem besedilu: Konvencija), kar zadeva institucije in javno upravo Unije pristopila s Sklepom Sveta (EU) 2023/1075¹⁹, glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja, kolikor spadajo v izključno pristojnost Unije, pa s Sklepom Sveta (EU) 2023/1076²⁰ in Konvencija je za Unijo začela veljati 1. oktobra 2023.
- (2) Na podlagi člena 66(1) Konvencije je Skupina strokovnjakov za ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (v nadaljnjem besedilu: GREVIO) zadolžena za spremljanje, kako pogodbenice izvajajo Konvencijo. V skladu s členom 68(11) Konvencije naj bi GREVIO sprejel poročilo in ugotovitve v zvezi z ukrepi, ki so jih zadevne pogodbenice sprejele za izvajanje določb Konvencije.
- (3) Odbor pogodbenic Konvencije lahko v skladu s členom 68(12) Konvencije sprejme priporočila, naslovljena na zadevno pogodbenico. Priporočila temeljijo na poročilih GREVIO in v njih se razlikuje med ukrepi, za katere odbor pogodbenic meni, da bi jih morala pogodbenica sprejeti čim prej, pri čemer mu mora v treh letih poročati o ukrepih, sprejetih v zvezi s tem, ter ukrepi, ki so sicer pomembni, vendar nimajo enake stopnje nujnosti. Ob koncu triletnega obdobja mora pogodbenica odboru pogodbenic poročati o sprejetih ukrepih na desetih posebnih področjih Konvencije. Odbor pogodbenic na podlagi teh informacij in vseh pridobljenih dodatnih informacij sprejme ugotovitve o izvajanju priporočil, ki jih pripravi sekretariat odbora.

¹⁹ Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1), [Sklep - 2023/1075 - SL - EUR-Lex](#).

²⁰ Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4), [Sklep - 2023/1076 - SL - EUR-Lex](#).

- (4) V skladu s členom 68(3) Konvencije se postopki ocenjevanja po postopku izhodiščnega ocenjevanja GREVIO razdelijo na kroge (v nadaljnjem besedilu: krogi tematskega ocenjevanja). Prvi krog tematskega ocenjevanja ima naslov „Krepitev zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva“ in obravnava 20 določenih členov Konvencije, in sicer člene 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ter 56. Odbor pogodbenic je na zadnjem zasedanju, ki je potekalo 17. decembra 2024, sprejel sklep o priporočilih, ki naj jih odbor pogodbenic sprejme glede na poročila GREVIO, sprejeta v okviru prvega tematskega kroga ocenjevanja [IC-CP(2024)10 rev].
- (5) Odbor pogodbenic naj bi na svojem 18. zasedanju 5. in 6. junija 2025 sprejel osem osnutkov priporočil na podlagi prvega kroga tematskega ocenjevanja z naslovom „Krepitev zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva“ in dva osnutka ugotovitev o izvajanju Konvencije s strani desetih pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: osnutki priporočil in ugotovitev):
- priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Albanije [IC-CP(2025)2-prov];
 - priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Avstrije [IC-CP(2025)3-prov];
 - priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Danske [IC-CP(2025)4-prov];
 - priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Finske [IC-CP(2025)5-prov];
 - priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Monaka [IC-CP(2025)6-prov];
 - priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Črne gore [IC-CP(2025)7-prov];
 - priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Španije [IC-CP(2025)8-prov];
 - priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Švedske [IC-CP(2025)9-prov];
 - ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s San Marinom, ki jih je sprejel odbor pogodbenic [IC-CP(2025)10-prov]; ter
 - ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Slovenijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic [IC-CP(2025)11-prov].
- (6) Osnutki priporočil in ugotovitev se nanašajo na izvajanje določb Konvencije v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, kot so zadeve na področju zaščite žrtev nasilja nad ženskami oziroma nasilja v družini in podpore tem žrtvam.

Ugotovitve se nanašajo tudi na izvajanje določb Konvencije v zvezi z azilom in nevračanjem. Te zadeve so zajete v pravnem redu Unije, zlasti Direktivi 2024/1385 Evropskega parlamenta in Sveta²¹, Direktivi 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta²², Uredbi (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta²³, Direktivi 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta²⁴ ter Direktivi Sveta 2003/86/ES²⁵. Osnutki priporočil in ugotovitev bodo imeli pravne učinke. Zato je primerno določiti stališče, ki naj se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic glede zadev v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, azilom in nevračanjem

- (7) Opozoriti je treba, da so priporočila v zvezi z nekaterimi členi Konvencije le delno zajeta s pristojnostjo Unije. Zato ta sklep v zvezi s priporočili glede členov 49 in 50 ne bi smel posegati v pristojnost držav članic za notranjo organizacijo in upravljanje njihovih pravosodnih sistemov; ta sklep v zvezi s priporočili glede členov 11 in 20 ne bi smel posegati v pristojnost držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvene oskrbe; ta sklep v zvezi s priporočili glede člena 14 ne bi smel posegati v pristojnost držav članic za vsebino poučevanja in organizacijo izobraževalnih sistemov; ta sklep v zvezi s priporočili glede člena 31 ne bi smel posegati v pristojnost držav članic na področju družinskega prava.
- (8) Kar zadeva Albanijo, osnutek priporočila o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba zagotoviti zadostno in trajnostno financiranje vseh ustreznih politik in ukrepov za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in boj proti njim, tudi s preglednimi postopki za zagotovitev financiranja organizacij za pravice žensk (člen 8 Konvencije); spodbujati kampanje ali programe ozaveščanja in redno ocenjevati njihov učinek (člen 12 Konvencije); zagotoviti ustrezna usposabljanja za strokovnjake in nadaljnje ukrepanje na podlagi takega usposabljanja (člen 15 Konvencije); razširiti obstoječe programe za storilce in uvesti programe, ki so posebej namenjeni storilcem spolnega nasilja (člen 16 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve nasilja dostop do celovitih zdravstvenih storitev (člen 20 Konvencije), povečati financiranje in število razpoložljivih storitev za ženske, žrtve nasilja, zlasti za ženske s posebnimi potrebami (člen 20 Konvencije); zagotoviti zadostne strokovne podporne storitve za vse ženske, žrtve nasilja, in njihove otroke, ne glede na njihovo pripravljenost, da prijavijo nasilje, ter zagotoviti, da bodo nacionalne telefonske številke za pomoč prejemale financiranje (člen 22 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve spolnega nasilja dostop do forenzičnih preiskav, ki ni pogojen z njihovo pripravljenostjo, da kaznivo dejanje prijavijo, in da se forenzični dokazi ustrezno hranijo (člen 25 Konvencije); sprejeti ukrepe za odpravo obveznega pravnega postopka v vseh kazenskih zadevah v zvezi z nasiljem nad ženskami; okrepiti

²¹ Direktiva (EU) 2024/1385 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (UL L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²² Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²³ Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (UL L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

²⁴ Direktiva (EU) 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

zmogljivosti, znanje in odzivanje uradnikov organov pregona, da bi dosegli pravočasno odzivanje, ki je občutljiv za žrtve, in sprejeti ukrepe za okrepitev prijavljanja s strani žensk, žrtev nasilja (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se postopki ocenjevanja tveganja uporabljajo v primerih, ki zadevajo vse oblike nasilja, ki jih zajema Konvencija, in v sodelovanju z vsemi ustreznimi organi (člen 51 Konvencije); bolje izkoristiti nujne omejitvene ukrepe ter spremljati in izvrševati take ukrepe (člen 52 Konvencije); zagotoviti, da so ukrepi za zagotovitev varnosti na voljo in dostopni vsem žrtvam, ter izvrševati in spremljati take ukrepe, tudi s sankcijami za kršitve (člen 53 Konvencije), ter oceniti izvajanje zaščitnih ukrepov in zagotoviti, da so v skladu s Konvencijo (člen 56 Konvencije). Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju priporočila, naslovljenega na Albanijo.

- (9) Kar zadeva Avstrijo, osnutek priporočila o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba sprejeti in uskladiti opredelitev pojma „nasilje v družini“ (člen 3 Konvencije); pripraviti dolgoročen celovit akcijski načrt/strateški politični dokument glede vseh oblik nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 7 Konvencije); prilagoditi kategorije podatkov za uporabo v pravosodnem sektorju in zbirati podatke o številu žensk in deklet, ki stopijo v stik s socialnimi službami (člen 11 Konvencije); okrepiti prizadevanja za odpravo predsodkov in spolskih stereotipov v avstrijski družbi s preventivnimi ukrepi, vključno s kampanjami ali programi za ozaveščanje, da bi žrtve informirali o razpoložljivosti podpornih storitev in ocenili učinek teh storitev (člen 12 Konvencije); zagotoviti, da so zadevni strokovnjaki deležni ustreznega usposabljanja (člen 15 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve dostop do podpornih storitev, vključno z nastanitvijo in izdajo forenzičnih poročil, ki dokumentirajo poškodbe; zagotoviti, da je po vsej državi na voljo dovolj mest v zavetiščih (člen 22 Konvencije); vzpostaviti napotitvene centre za spolno nasilje po vsej državi in zagotavljati učinkovito podporo žrtvam spolnega nasilja (člen 25 Konvencije); okrepiti izmenjavo informacij med ustreznimi pristojnimi organi v primerih, ki se nanašajo na skrbništvo nad otrokom ter na pravico do stikov z otroki (člen 31 Konvencije), ter zagotoviti uporabo ukrepov za zagotovitev varnosti in preprečiti vrzeli med omejitvenimi ukrepi in ukrepi za zagotovitev varnosti (člen 53 Konvencije). Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju priporočila, naslovljenega na Avstrijo.
- (10) Kar zadeva Dansko, osnutek priporočila o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba zagotoviti, da so opredelitve zadevnih oblik nasilja nad ženskami usklajene s Konvencijo (člen 3 Konvencije); pripraviti dolgoročno nacionalno strategijo v skladu s Konvencijo (člen 7 Konvencije); zagotoviti ustrezno dodelitev sredstev, vključno s sredstvi za zavetišča za pomoč žrtvam nasilja v družini (člen 8 Konvencije); zagotoviti, da so zbrani podatki razčlenjeni in da je poskrbljeno za zaupnost (člen 11 Konvencije); v preventivnih pobudah dati prednost spolsko občutljivemu pristopu (člen 12 Konvencije); za zadevne strokovnjake zagotavljati sistematično začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu (člen 15 Konvencije); vzpostaviti institucionalizirane strukture za sodelovanje, da se zagotovi učinkovito sodelovanje med agencijami (člen 18 Konvencije); zagotoviti dostop do psihološkega svetovanja, standarde kakovosti, dostopnost in finančno vzdržnost zatočišč ter zagotoviti potrebno podporo žrtvam spolnega nasilja (člena 22 in 25 Konvencije); ozaveščati akterje kazenskega pravosodja o novi kazenski zakonodaji (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocena tveganja izvede v sodelovanju z

ustreznimi akterji (člen 51 Konvencije); okrepiti uporabo nujnih omejitvenih ukrepov in ukrepov za zagotovitev varnosti, da bi se spremljala stopnja izpolnjevanja in zagotovile sankcije v primeru kršitev (člena 52 in 53 Konvencije), ter zagotoviti pravilno izvajanje zaščitnih ukrepov za žrtve v okviru preiskav in sodnih postopkov (člen 56 Konvencije). Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi morale biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju priporočila, naslovljenega na Dansko.

- (11) Kar zadeva Finsko, osnutek priporočila o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba pripraviti dolgoročno nacionalno strategijo za zagotovitev celovitega in usklajenega pristopa (člen 7 Konvencije); zagotoviti zadostno financiranje z javnimi sredstvi in vzdržne mehanizme financiranja za nevladne organizacije, ki zagotavljajo strokovno podporo žrtvam (člen 8 Konvencije); vzpostaviti standardizirane kategorije podatkov in uskladiti sisteme zbiranja podatkov (člen 11 Konvencije); redno izvajati kampanje ozaveščanja (člen 12 Konvencije); za zadevne strokovnjake zagotavljati sistematično usposabljanje (člen 15 Konvencije); vzpostaviti programe za storilce nasilja v družini (člen 16 Konvencije); vzpostaviti institucionalizirane medagencijske strukture za usklajevanje med zadevnimi akterji (člen 18 Konvencije); vzpostaviti podporne službe, ki žrtvam omogočajo okrevanje in vzpostavitev neodvisnosti (člen 20 Konvencije); povečati število zavetišč in izboljšati dostop do njih (člen 22 Konvencije); zagotoviti geografsko porazdelitev kriznih centrov za žrtve posilstva, da se zagotovi podpora vsem žrtvam spolnega nasilja (člen 25 Konvencije); zagotoviti, da mediacija ne vpliva negativno na kazenske preiskave in ne ovira dostopa žrtev do sodnega varstva (člen 48 Konvencije); zagotoviti ustrezno usposabljanje služb pregona za odzivanje na primere nasilja nad ženskami ter pravočasno in ustrezno preiskovanje primerov nasilja nad ženskami (člena 49 in 50 Konvencije); sprejeti ukrepe za vzpostavitev standardiziranega mehanizma za oceno tveganja, ki se uporablja sistematično (člen 51 Konvencije), ter okrepiti uporabo nujnih omejitvenih ukrepov in ukrepov za zagotovitev varnosti, pa tudi spremljanje takih ukrepov (člena 52 in 53 Konvencije). Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi morale biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju priporočila, naslovljenega na Finsko.
- (12) Kar zadeva Monako, osnutek priporočila o njegovem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba sprejeti opredelitev pojma „nasilje v družini“, ki je usklajena s Konvencijo (člen 3 Konvencije); pripraviti dolgoročno krovno strategijo, da se doseže celovit in usklajen pristop politike (člen 7 Konvencije); še naprej razvijati zbiranje podatkov o vseh oblikah nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija (člen 11 Konvencije); razširiti ukrepe za preprečevanje nasilja v družini na druge oblike nasilja, ki jih zajema Istanbulska konvencija (člen 12 Konvencije); izvajati ukrepe za ozaveščanje o nasilju nad ženskami v šolah (člen 14 Konvencije); vzpostaviti programe za storilce nasilja (člen 16 Konvencije); vzpostaviti nacionalno telefonsko številko za pomoč ženskam, žrtvam nasilja, in še naprej razvijati specialistične storitve za žrtve nasilja, ki ga zajema Konvencija (člen 22 Konvencije); ustanoviti krizni napotitveni center za žrtve posilstva ali spolnega nasilja (člen 25 Konvencije); zagotoviti, da imajo strokovnjaki, vključeni v kazenski postopek, zadostno strokovno znanje in da so deležni spolsko občutljivega usposabljanja (člena 49 in 50 Konvencije); standardizirati prakso usklajene ocene tveganja za ustrezne službe v zvezi z vsemi oblikami nasilja, ki jih zajema Konvencija (51. člen Konvencije), ter zagotoviti zaščito žrtev med preiskovanjem in sodnimi postopki (člen 56 Konvencije).

Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju priporočila, naslovljenega na Monako.

- (13) Kar zadeva Črno goro, osnutek priporočila o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba zagotoviti zadostne človeške in finančne vire za politike, ukrepe in zakonodajo, namenjene preprečevanju nasilja nad ženskami in boju proti njemu, ter zagotoviti trajnostno financiranje nevladnih organizacij (člen 8 Konvencije); zagotoviti zbiranje in razčlenjevanje podatkov s strani vseh zadevnih deležnikov ter uskladiti zbiranje podatkov (člen 11 Konvencije); okrepiti prizadevanja za izvajanje rednih preventivnih ukrepov, izvajati kampanje ozaveščanja in poudarjati, da se žrtve presečne diskriminacije soočajo s povečanim tveganjem nasilja (člen 12 Konvencije); za vse zadevne strokovnjake zagotavljati sistematično začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu o nasilju nad ženskami (člen 15 Konvencije); vzpostaviti in razširiti programe za storilce nasilja v družini in storilce spolnega nasilja (člen 16 Konvencije); zagotoviti, da izvajalci zdravstvene dejavnosti prednostno obravnavajo ženske, ki so žrtve nasilja nad ženskami oziroma nasilja v družini, ter spoštujejo njihovo zasebnost (člen 20 Konvencije); spodbujati sodelovanje med agencijami (člen 18 Konvencije); povečati razpoložljivost strokovnih podpornih storitev za žrtve (člen 22 Konvencije); ustanoviti krizne centre za žrtve posilstva po vsej državi (člen 25 Konvencije); zagotoviti izmenjavo informacij o nasilju nad ženskami med ustreznimi sodišči v civilnih postopkih (člen 31 Konvencije); učinkovito in pravočasno preiskovati in preganjati dejanja nasilja nad ženskami in nasilja v družini, tudi z zagotavljanjem, da imajo ustrezni strokovnjaki potrebno strokovno znanje (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocene tveganja v primerih nasilja v družini sistematično izvajajo v sodelovanju z ustreznimi pristojnimi organi (člen 51 Konvencije); zagotoviti, da so nujni omejitveni ukrepi na voljo vsem žrtvam nasilja nad ženskami, tudi otrokom (člen 52 Konvencije); zagotoviti učinkovito spremljanje ukrepov za zagotovitev varnosti in sankcioniranje kršitev (člen 53 Konvencije) ter zagotoviti učinkovito uporabo obstoječih zaščitnih ukrepov in uvesti dodatne zaščitne ukrepe v skladu s Konvencijo (člen 56 Konvencije). Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju priporočila, naslovljenega na Črno goro.
- (14) Kar zadeva Španijo, osnutek priporočila o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba zagotoviti izvajanje obstoječih politik za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja v družini in boj proti njima ter v oblikovanje politik in ocenjevanje politik in ukrepov vključiti nevladne organizacije (člen 7 Konvencije); zagotoviti, da so zbrani podatki razčlenjeni, ter uskladiti zbiranje podatkov (člen 11 Konvencije); otroke poučevati o osrednji vlogi privolitve v spolnih odnosih (člen 14 Konvencije); okrepiti usposabljanje vseh ustreznih strokovnjakov (člen 15 Konvencije); izboljšati skladnost programov za storilce kaznivih dejanj s Konvencijo (člen 16 Konvencije); vzpostaviti mehanizme sodelovanja med agencijami z vsemi ustreznimi akterji v zvezi z vsemi oblikami nasilja, ki jih zajema Konvencija, in po potrebi vzpostaviti storitve „vse na enem mestu“ (18. člen Konvencije); zagotoviti, da imajo vse žrtve spolnega nasilja dostop do podpornih storitev (25. člen Konvencije); okrepiti izmenjavo informacij med civilnimi sodišči in kazenskimi sodišči ter ukrepe za zagotovitev, da imajo prostori za nadzorovane stike zadostne vire (člen 31 Konvencije); obravnavati dejavnike, ki žrtvam preprečujejo prijavljanje primerov in ki

vodijo v sekundarno viktimizacijo (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da imajo pristojni organi dostop do nujnih omejitvenih ukrepov v skladu s Konvencijo (člen 52 Konvencije), ter sprejeti ukrepe za ustrezno obravnavo kršitev ukrepov za zagotovitev varnosti (člen 53 Konvencije). Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju priporočila, naslovljenega na Španijo.

- (15) Kar zadeva Švedsko, osnutek priporočila o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba poskrbeti, da politike glede nasilja nad ženskami upoštevajo potrebe žrtev, izpostavljenih presečni diskriminaciji, in ocenjujejo strategije za dostop do njihovega učinka ter zagotoviti, da se v politikah pri razumevanju nasilja nad ženskami upošteva vidik spola (člena 3 in 7 Konvencije); zagotoviti trajnostno raven financiranja organizacij za pravice žensk, ki izvajajo strokovne podporne storitve (člen 8 Konvencije); uskladiti zbiranje podatkov in zagotoviti, da so ti razčlenjeni (člen 11 Konvencije); zagotoviti širše preventivne ukrepe za vse oblike nasilja nad ženskami (člen 12 Konvencije); za zadevne strokovnjake uvesti sistematično usposabljanje o vseh oblikah nasilja, ki jih zajema Konvencija, in uvesti ocenjevanje tega usposabljanja (člen 15 Konvencije); razviti minimalne standarde za programe za storilce v skladu s Konvencijo in zagotoviti ocenjevanje (člen 16 Konvencije); sprejeti mehanizme za usklajevanje in sodelovanje med ustreznimi agencijami in po možnosti v istih prostorih (člen 18 Konvencije); poskrbeti, da socialne službe zagotavljajo zadostno podporo in pomoč vsem žrtvam, tudi s podporo pri praktičnih zadevah (člen 20 Konvencije); povečati razpoložljivost zatočišč in zagotoviti dostop do njih za vse žrtve in za njihove otroke (člen 22 Konvencije); zagotoviti zadostno število kriznih centrov za žrtve posilstva in/ali spolnega nasilja po vsej državi (člen 25 Konvencije); zagotoviti varne prostore, v katerih se lahko izvajajo nadzorovani stiki ob prisotnosti usposobljenih strokovnjakov (člen 31 Konvencije); okrepiti zmogljivosti policije za odzivanje na vse oblike nasilja nad ženskami, vključno z digitalnimi oblikami nasilja, in za preiskovanje takih primerov ter sprejeti ukrepe za spodbujanje žensk, ki jim grozi presečna diskriminacija, k prijavljanju takih dejanj (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocene tveganja sistematično in usklajeno izvajajo za žrtve in njihove otroke (člen 51 Konvencije), ter sprejeti ukrepe za zagotovitev, da se nujni omejitveni ukrepi, ukrepi prepovedi približevanja in ukrepi za zagotovitev varnosti (v nadaljnjem besedilu: odredbe o skupnem gospodinjstvu brez stikov) izdajo hitro in s takojšnjim učinkom, tudi za otroke, da se učinkovito spremljajo in da nosijo ustrezne sankcije (člena 52 in 53 Konvencije). Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju priporočila, naslovljenega na Švedsko.
- (16) Kar zadeva San Marino, osnutek ugotovitev o njegovem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba podpreti organizacije civilne družbe z zagotavljanjem trajnostnega financiranja za vzpostavitev mehanizmov sodelovanja ter zagotoviti, da se nacionalni usklajevalni organ usklajuje z organizacijami civilne družbe (člena 9 in 10 Konvencije); izboljšati zbiranje razčlenjenih podatkov prek skupnega sistema zbiranja podatkov, da bi se redno izvajale raziskave o viktimizaciji in spodbujale raziskovalne dejavnosti (člen 11 Konvencije), in izpolnjevati zahteve iz člena 59 Konvencije glede prebivališča žrtev nasilja nad ženskami (člen 59 Konvencije). Ker so ugotovitve o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov

v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju ugotovitev, naslovljenih na San Marino.

- (17) Kar zadeva Slovenijo, osnutek ugotovitev o njenem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba vlogo usklajevalnega organa dodeliti popolnoma institucionaliziranim subjektom ter zagotoviti potrebne človeške in finančne vire (člen 10 Konvencije); zagotoviti celovito zbiranje podatkov o vseh oblikah nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 11 Konvencije); okrepiti izmenjavo informacij med civilnimi in kazenskimi sodišči (člen 31 Konvencije); zagotoviti takojšnje in ustrezno odzivanje organov pregona na nasilje nad ženskami (člena 49 in 50) ter spoštovati Konvencijo pri zadevah v zvezi s pregonom posilstva med partnerjema po uradni dolžnosti (člen 55 Konvencije). Ker so ugotovitve o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije na področjih pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje sprejetju ugotovitev, naslovljenih na Slovenijo.
- (18) Sklep Sveta (EU) 2023/1076 za Irsko ni zavezujoč, zato Irska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa.
- (19) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa na 18. zasedanju odbora pogodbenic, ustanovljenega na podlagi člena 67 Konvencije, je, da se ne nasprotuje sprejetju naslednjih aktov:

- (1) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Albanije [IC-CP(2025)2-prov];
- (2) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Avstrije [IC-CP(2025)3-prov];
- (3) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Danske [IC-CP(2025)4-prov];
- (4) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Finske [IC-CP(2025)5-prov];
- (5) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Monaka [IC-CP(2025)6-prov];
- (6) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Črne gore [IC-CP(2025)7-prov];
- (7) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Španije [IC-CP(2025)8-prov];

- (8) priporočila o izboljšanju zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Švedske [IC-CP(2025)9-prov];
- (9) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s San Marinom, ki jih je sprejel odbor pogodbenic [IC-CP(2025)10-prov], ter
- (10) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Slovenijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic [IC-CP(2025)11-prov].

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju,

*Za Svet
predsednik*